

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1920 r.

**w przedmiocie ustroju i czynności Oddziałów Prokuratorji Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej.**

W myśli art. 15 ustawy z dnia 1 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 65 poz. 390 z r. 1919) o utworzeniu Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i art. 70 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. (Dz. Ustaw № 75 poz. 433) Rada Ministrów na wniosek Prezesa Prokuratorji Generalnej uchwalila następującą instrukcję służbową w przedmiocie ustroju i czynności oddziałów Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

I. Organizacja Oddziałów Prokuratorji Generalnej.

Art. 1. Oddział Prokuratorji Generalnej dzieli się na wydziały.

Art. 2. Ilość wydziałów i zakres działania każdego z nich określi prezes Prokuratorji Generalnej po wysłuchaniu wniosków naczelnika oddziału.

Art. 3. Wydziałami kierują starsi radcowie lub radcowie wyznaczeni do tego przez prezesa Prokuratorji na wniosek naczelnika oddziału.

Art. 4. W skład wydziału wchodzi oprócz kierownika radcowie prokuratorji, referenci i asesorowie wyznaczeni przez naczelnika oddziału.

Art. 5. Radcowie i referenci stanowią kolegium wydziału, obradujące pod przewodnictwem kierownika wydziału względnie najstarszego służbą członka kolegium.

Asesorowie biorą udział w posiedzeniach wydziału z głosem doradczym.

Art. 6. Naczelnik oddziału i kierownicy wydziałów stanowią prezydium oddziału, obradujące pod przewodnictwem naczelnika, względnie jego zastępcy lub najstarszego służbą kierownika wydziału.

Art. 7. Ogólne zebranie oddziału Prokuratorji Generalnej składa się z naczelnika oddziału i radców Prokuratorji i obraduje pod przewodnictwem naczelnika lub jego zastępcy, względnie najstarszego służbą kierownika wydziału.

Art. 8. Z rozporządzenia naczelnika oddziału mogą być zapraszani z głosem doradczym na posiedzenia prezydium i ogólnego zebrania, także i inni urzędnicy konceptowi oddziału oraz w charakterze rzeczoznawców osoby w skład prokuratorji nie wchodzące.

Art. 9. W oddziałach prokuratorji o mniej licznym personelu wydziału tworzone nie będą. W oddziałach tych uprawnienia służące w myśli niniejszej instrukcji kierownikom wydziałów, przechodzą na naczelnika oddziału, a uprawnienia kolegów wydziałowych i prezydium oddziału na ogólne zebranie, w którego skład wchodzi urzędnicy, należący z mocy art. 4 do kolegów wydziałowych.

Decyzja o tem, które oddziały Prokuratorji mają być zaliczone do kategorii przewidzianych w artykule niniejszem należy do prezesa Prokuratorji Generalnej.

Art. 10. Na zaproszenie właściwego urzędu naczelnik oddziału delegować może podwładnych sobie urzędników do udziału w komisjach przez inne władze tworzonych.

Art. 11. Poza wydziałami istnieje sekretarjat pod kierunkiem bezpośrednio podległego naczelnikowi oddziału sekretarza naczelnego, którym będzie urzędnik Prokuratorji wyznaczony przez naczelnika.

Pod nadzorem sekretarza naczelnego znajduje się naczelnik kancelarji i archiwista z podwładnymi im urzędnikami.

Art. 12. Biblioteką oddziału prokuratorji zawiaduje jeden z urzędników konceptowych, wyznaczony przez naczelnika oddziału.

Art. 13. Prezes Prokuratorji Generalnej wykonuje nadzór służbowy nad tokiem czynności oddziałów Prokuratorji; w tym celu ma on prawo żądać przedkładania sobie sprawozdań i wyjaśnień i wydawać zarządzenia, polecenia i wskazówki dla zapewnienia prawidłowego toku czynności lub usunięcia dostrzeżonych braków i usterek.

Przynajmniej raz w roku winien prezes Prokuratorji Generalnej odbyć lustrację każdego oddziału. Do czynności tej delegować może w swoim zastępstwie wiceprezesa.

Dla zbadania poszczególnych spraw w oddziale mogą być w każdym czasie przez prezesa delegowani inni urzędnicy prokuratorji.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, prezes Prokuratorji Generalnej ma pod względem służbowym w stosunku do podległego mu personelu oddziałów uprawnienia służące na zasadzie ogólnych przepisów kierownikowi Ministerstwa w stosunku do personelu Ministerstwa.

Art. 14. Naczelnik oddziału Prokuratury Generalnej reprezentuje oddział na zewnątrz, kieruje wszelkimi czynnościami urzędowymi, przestrzega prawidłowego ich traktowania, wydaje potrzebne w tym celu zarządzenia, polecenia, wskazówki i jest odpowiedzialny za tok czynności urzędowych.

Naczelnik kieruje działalnością wszystkich urzędników i funkcjonariuszy oddziału, oraz sprawuje nad nimi nadzór służbowy.

W zakresie służbowo-administracyjnym naczelnik oddziału podlega zwierzchnictwu prezesa prokuratury.

Naczelnik oddziału obecny w Warzawie ma prawo uczestniczenia w posiedzeniach prezydium i ogólnego zebrania prokuratury Generalnej z głosem stanowczym.

Przed końcem stycznia każdego roku przedkłada naczelnik oddziału prezesowi sprawozdanie z ubiegłego roku.

Sprawozdanie to winno dawać należyty pogląd na cały tok czynności oddziału i jego urzędników.

Art. 15. Do zastępowania naczelnika na wypadek nieobecności, powołany jest jego zastępca, wyznaczony przez prezesa prokuratury na wniosek naczelnika, względnie najstarszy służbą kierownik wydziału.

Art. 16. Naczelnik oddziału otrzymuje urlop na czas do 6 tygodni od prezesa Prokuratury Generalnej, dłuższy urlop udzielony być mu może przez Prezydenta Ministrów na wniosek prezesa Prokuratury. O ile urlop naczelnika oddziału nie ma przekraczać dni 7 wystarcza zwykle doniesienie prezesa Prokuratury.

Udzielanie urlopu wszystkim pozostałym urzędnikom na czas do 6 tygodni należy do naczelnika oddziału, na czas dłuższy do prezesa Prokuratury.

Art. 17. W myśl art. 13-go ustawy o utworzeniu Prokuratury w ciągu pierwszych 3 lat od czasu wejścia w życie tej ustawy wymaganie jednorocznej aplikacji sądowej nie będzie stosowane.

W rzeczonym okresie przejściowym dla uzyskania urzędu w Prokuraturze z wyjątkiem posad kancelaryjnych, rachunkowych i kasowych potrzebne jest ukończenie prawnych studiów uniwersyteckich z odpowiednim egzaminem oraz wykazanie praktycznej znajomości prawa. Ocenę tych kwalifikacji pozostawia się uznaniu władz, od których nominacja zależy.

Art. 18. Prezes Prokuratury Generalnej może na wniosek naczelnika oddziału powoływać osoby, które ukończyły prawne studia uniwersyteckie z odpowiednim egzaminem do pracy w oddziałach Prokuratury w charakterze aplikantów Prokuratury.

Aplikanci są urzędnikami państwowymi, składają przysięgę służbową. Aplikacja uważana jest za służbę w Prokuraturze.

Prezes Prokuratury na wniosek naczelnika oddziału przeznacza aplikantom odpowiednie wynagrodzenie w granicach budżetu.

Sprawa egzaminów aplikantów osobnemi przepisami unormowaną będzie.

Art. 19. Urzędnicy Prokuratury Generalnej bez względu na to, czy należą do składu urzędu centralnego tejże Prokuratury, czy też jednego z oddziałów są uprawnieni do występowania stosownie do otrzymanej delegacji przed sądami i urzędami w obrębie całego państwa.

II. Właściwość miejscowa Oddziałów Prokuratury Generalnej.

Art. 20. Oddziały Prokuratury Generalnej spełniają swe zadania i czynności w przydzielonych im okręgach terytorjalnych.

Oznaczenie i zmiana okręgu terytorjalnego, jakoteż siedziby oddziału Prokuratury dokonywać się będzie na mocy uchwały Rady Ministrów, wydanej na wniosek prezesa Prokuratury Generalnej, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw.

Art. 21. Do zastępstwa w procesach, w których stroną pozwaną jest Skarb Państwa lub podmioty prawne ze Skarbem na równi stojące (art. 3 ust. o utworzeniu Prokuratury) i w których właściwość sądu oznacza się wedle siedziby organu powołanego do ich zastępstwa, właściwym jest oddział Prokuratury Generalnej, w którego okręgu znajduje się rzecz sporna, w braku tego kryterium oddział, gdzie zaszło zdarzenie, na którym się roszczenie powoda opiera, a w braku wreszcie tej zasady oddział tego okręgu gdzie znajduje się siedziba urzędowa zainteresowanej władzy administracyjnej lub nadzorczej, która podlega bezpośrednio władzy centralnej.

Art. 22. W wszelkiem innym postępowaniu sądowym oraz postępowaniu prawno-publicznem, powołany jest do zastępstwa ten oddział Prokuratury Generalnej, w którego okręgu znajduje się siedziba właściwego sądu, względnie właściwej władzy administracyjnej I instancji.

Art. 23. Do spełniania zadań określonych w art. 2 ust. 4 i 5 ustawy o Prokuratury, powołanym jest oddział Prokuratury tego okręgu, w którym znajduje się siedziba władzy lub urzędu do żądania współdziałania Prokuratury w danej sprawie uprawnionego.

Art. 24. Jeżeli w toku prowadzonej przez dany oddział sprawy zajdzie potrzeba dokonania czynności na terytorjum innego oddziału względnie Prokuratury Generalnej, w takim razie oddział, do którego sprawa należy albo poleca dokonanie czynności podległemu sobie urzędnikowi, albo też przekazuje dokonanie tej czynności oddziałowi, na którego terytorjum czynność ta ma być spełniona, względnie Prokuratury Generalnej w Warszawie.

Art. 25. Różnice zdań powstałe między oddziałami w kwestji właściwości rozstrzyga prezes Prokuratury Generalnej.

Aż do decyzji prezesa, sprawy niecierpiące zwłoki winny być traktowane przez oddział do którego pierwsze pismo, w odnośnej sprawie wpłynęło, względnie oddział, który pierwszy o niej powziął wiadomość.

Art. 26. Prezes Prokuratury Generalnej może załatwienie pewnych czynności spraw lub kategorii spraw, należących w myśl powyższych przepisów do danego oddziału — poruczyć innemu oddziałowi, względnie Prokuratury Generalnej w Warszawie.

Zarządzenia takie nie mogą ubliżać przepisom art. 21 instrukcji niniejszej.

III. Zasady ogólne funkcjonowania oddziałów Prokuratury Generalnej.

Art. 27. Kierownicy wydziałów przewodniczą w kolegach wydziałowych, rozdzielają czynności pomiędzy poszczególnych urzędników wydziału, czuwają nad prawidłowem biegiem spraw w wydziale i są za bieg ten przed naczelnikiem oddziału odpowiedzialni.

Art. 28. Wszystkie sprawy oprócz spraw służbowo-administracyjnych, w zasadzie traktowane będą w wydziałach.

Naczelnik oddziału może jednak zastrzec poszczególną sprawę do osobistego swego rozpoznania, lub przekazać ją do rozpoznania w prezydjum Oddziału Prokuratorji, albo na ogólnem zebraniu.

Art. 29. Kierownik wydziału wyznacza z pomiędzy należących do wydziału urzędników conceptowych referenta sprawy i wydaje decyzję na zasadzie złożonego mu referatu. Sprawy uznane przez referenta lub kierownika wydziału za kwestyjne przekazane będą do rozpoznania kolegium wydziału. Sprawy nagłe tej kategorii kierownik wydziału zreferuje naczelnikowi oddziału, którego decyzja będzie ostateczną.

Art. 30. Decyzja o tem, czy dana sprawa ulega w myśl art. 9 ust. 3 i 4 ustawy o Prokuratorji, rozpoznaniu Prokuratorji Generalnej w Warszawie należy do prezydjum oddziału.

Odnosząc się do Prokuratorji Generalnej oddział wymieni szczegółowo powody, na których opiera się powyższa jego decyzja, oraz dołączy ze swej strony projekt załatwienia.

Również Prokuratorja Generalna w Warszawie może z własnej inicjatywy przesać oddziałowi wskazówki w przedmiotach, które uzna za podpadające pod ust. 3 i 4 artykułu 9 ustawy o Prokuratorji.

Art. 31. Decyzje zapadają w kolegium wydziałowem w składzie co najmniej 3 członków.

Art. 32. Każda sprawa, rozstrzygnięta przez kolegium wydziałowe może być na skutek uchwały wydziału lub z decyzji kierownika wydziału — przeniesiona do forum prezydjum oddziału. To samo prawo służy naczelnikowi oddziału.

Art. 33. Prezydjum oddziału Prokuratorji i ogólne zebranie, są prawomocne gdy w posiedzeniach uczestniczy co najmniej połowa ogólnej liczby urzędników, uprawnionych stosownie do art. 6 i 7 do udziału w zebraniu.

Sprawy decydowane będą w prezydjum i w ogólnem zebraniu z udziałem tych urzędników, którzy referowali je w wydziałach.

Protokół ogólnych zebrań i zebrań prezydjum prowadzi sekretarz naczelnego oddziału lub jego zastępca.

Art. 34. W kolegium wydziału i na posiedzeniu prezydjum traktowanie sprawy zaczyna się od referatu, po którym następuje dyskusja i głosowanie. Pierwszy głośnie referent sprawy, a następnie inni członkowie kolegium, poczynając od najmłodszego służbą, a kończąc na przewodniczącym.

Od udziału w głosowaniu wstrzymać się nie wolno. Decyzje zapadają prostą większością głosów z przewagą głosu przewodniczącego, w razie równości.

Art. 35. Każdy urzędnik obowiązany jest uchylić się od wszelkiego udziału w opracowywaniu i rozstrzyganiu takiej sprawy, w której on sam lub osoba pozostająca z nim w stosunku określonym w art. 12-ym ust. 2 ustawy o Prokuratorji są interesowani.

Nadto urzędnik może za zgodą kierownika wydziału lub naczelnika oddziału uchylić się od rozpoznawania sprawy, w której niezależność jego zdania mogłaby być z innych względów kwestjonowana.

Art. 36. Oddział Prokuratorji spełnia czynności, leżące w jego kompetencji na żądanie władz i urzędów, posiadających właściwe w tym celu upoważnienie od władz centralnych oraz na żądanie instytucji, reprezen-

tującej inne prócz Skarbu Państwa podmioty prawne w art. 3-im ustawy o utworzeniu Prokuratorji określone.

Dopóki poszczególne władze centralne właściwych zarządzeń w tym kierunku nie wydadzą, za upoważnione uważane będą w tym względzie urzędy bezpośrednio od władz centralnych zależne.

Pozostałe urzędy zwracają się do oddziału za pośrednictwem swej przełożonej władzy, do bezpośredniego znoszenia się z oddziałami Prokuratorji uprawnionej lub wprost za upoważnieniem władzy przełożonej.

Jednakowoż w tych wypadkach w których zwłoka, spowodowana koniecznością uprzedniego porozumienia się z władzą przełożoną oczywiście narażałaby Skarb Państwa na straty, każdy zainteresowany urząd ma prawo z wnioskami swojemi zwrócić się bezpośrednio do oddziału Prokuratorji, zawiadamiając o tem jednocześnie przełożoną władzę.

Art. 37. Wszelkie władze i urzędy obowiązane są do udzielania oddziałowi na jego żądanie będących w ich rozporządzeniu informacji, akt i dokumentów w sprawach w oddziale traktowanych, a także do składania przez delegowanych w tym celu urzędników ustnych w rzeczonych sprawach wyjaśnień.

Art. 38. Oddział Prokuratorji odpowiada tylko za czynności, porady i opinie stwierdzone jego pismami urzędowymi.

Art. 39. Opinie oddziału Prokuratorji, komunikowane innym urzędem, winny być motywowane.

Art. 40. Pisma, wychodzące z oddziału, a zawierające załatwienie sprawy w oddziale traktowanej podpisywane będą przez naczelnika oddziału względnie jego zastępcę i sekretarza naczelnego, lub w zastępstwie tychże przez kierownika wydziału i referenta sprawy.

Sposób podpisywania innych pism, nie zawierających załatwienia sprawy, określi regulamin (art. 66 instr.).

Art. 41. Przepisy rozdziału niniejszego stosują się do ogółu czynności, wchodzących w zakres działania oddziału Prokuratorji.

Przepisy szczególne, stosujące się wyłącznie do pewnych czynności oddziału, wyluszczone są w następujących rozdziałach.

IV. Sprawy procesowe.

Art. 42 Władze państwowe lub instytucje do których zakresu należy dana sprawa procesowa, składają oddziałowi Prokuratorji Generalnej, na jego żądanie lub z własnej inicjatywy wnioski swoje co do najważniejszych czynności procesowych, jako to wytoczenia procesu lub jego zaniechania, popierania obrony albo przyznania pretensji, zawarcia układu pojednawczego, założenia sprzeciwu, wytoczenia akcji wzajemnej, sporu o fałsz, założenia apelacji, żądania uchylenia wyroku i t. p.

Jeżeli wymaga tego pilność sprawy, oddział poczyni kroki właściwe, nie czekając na wniosek zainteresowanego organu władzy lub instytucji, którą o przedsięwziętych czynnościach zawiadomi.

Art. 43. W razie niezgodności opinii oddziału Prokuratorji z wnioskami zainteresowanego organu władzy lub instytucji, oddział zwróci się o wskazówki do Prokuratorji Generalnej w Warszawie, zaś czynności niecierpiące zwłoki według własnego uznania podejmie. Wydane przez Prokuratorję Generalną w tym kierunku decyzje są dla oddziału wiążące.

O przedsięwziętych przez oddział czynnościach, jak również o decyzji, powziętej przez Prokuratorję Generalną w Warszawie będzie zainteresowany organ władzy lub instytucji przez oddział Prokuratorji powiadomiony.

Na żądanie zainteresowanego urzędu w wypadkach szczególnej wagi, ustęp 3 artykułu 5-go ustawy o Prokuratorji znajdzie zastosowanie.

Art. 44. Urząd po otrzymaniu pozwu, czy innego zawiadomienia o dotyczącej go sprawie sądowej, prześle niezwłocznie oddziałowi odnośne zawiadomienie i dołączy do niego dokładną informację o sprawie tudzież te dokumenty, które zdaniem urzędu przedstawić należy.

Jeżeli według obowiązujących przepisów pozew doręczony jest bezpośrednio oddziałowi Prokuratorji winien tenże po otrzymaniu pozwu, czy innego zawiadomienia o dotyczącej go sprawie sądowej, w której ma objąć zastępstwo, wezwać niezwłocznie właściwą władzę lub instytucję o udzielenie mu dokładnej informacji o sprawie, tudzież o dołączenie potrzebnych dokumentów.

Jeżeli zebranie danych dowodów wymaga dłuższego czasu, urząd złoży oddziałowi te dane, które są w jego rozporządzeniu i zapowie następne przedstawienie pozostałych.

Art. 45. Jeżeli zdaniem urzędu, należy wytoczyć proces, w takim razie urząd składa oddziałowi przy wniosku o wytoczenie procesu szczegółową informację i dowody.

Art. 46. Kierownik właściwego wydziału względnie naczelnik oddziału wyznacza referenta dla danej sprawy.

Obroncą sądowym w tej sprawie będzie, z decyzji naczelnika oddziału lub kierownika wydziału jej referent względnie jego zastępca, albo funkcjonariusz delegowanego do tego urzędu państwowego, albo adwokat.

Art. 47. Zarówno urzędnicy Prokuratorji, jak urzędnicy innych władz lub adwokaci winni w czynnościach sądowych, spełnianych w imieniu oddziału Prokuratorji, do jego poleceń się stosować.

Art. 43. Urzędnicy Prokuratorji, uprawnieni do zastępstwa sądowego otrzymywać mogą legitymacje ogólne, podpisane przez naczelnika oddziału i sekretarza naczelnego, oraz opatrzone pieczęcią oddziału prokuratorji. Na zasadzie tych legitymacji urzędnicy ci upoważnieni są do podejmowania wszelkich czynności procesowych we wszystkich sprawach, prowadzonych przez oddział.

Decyzja o tem, jacy urzędnicy takie ogólne legitymacje otrzymać mają należy do prezydjum oddziału.

Art. 43. Urzędnicy oddziału, uprawnieni do zastępstwa sądowego, którzy legitymacji ogólnych, przewidzianych w art. 43-ym nie otrzymali, działać będą na zasadzie delegacji szczególnych podpisanych przez naczelnika oddziału albo kierownika wydziału i sekretarza naczelnego i opatrzonych pieczęcią oddziału Prokuratorji.

Art. 53. Poszczególni urzędnicy oddziału Prokuratorji uprawnieni do zastępstwa sądowego mogą być z decyzji prezesa Prokuratorji, powziętej na wniosek naczelnika oddziału w razie uznanej przez niego koniecznej potrzeby delegowani na stały pobyt wraz z pomocniczym personelem do miast, położonych w okręgu oddziału, gdzie będzie prowadzona znaczna ilość spraw sądowych, w których stroną jest Państwo.

Zadaniem tych urzędników będzie obrona spraw sądowych, prowadzonych przez oddział, w myśl wskazówek i pod kierunkiem oddziału.

Sposób komunikowania się bezpośredniego tych urzędników z odnośnymi organami władzy będzie określony zarządzeniem naczelnika oddziału, wydanem po porozumieniu się z interesowaną władzą centralną.

Delegowani na mocy niniejszego artykułu djeł służbowych nie otrzymują.

Art. 51. W sprawach mniejszej wagi, gdy zachodzą trudności w prowadzeniu obrony sądowej przez urzędnika oddziału lub adwokata i w danej sprawie nie obowiązuje przymus adwokacki, oddział Prokuratorji może upoważnić urzędnika odpowiedniej władzy lub instytucji w sposób przewidziany art. 49.

W wypadkach nagłych upoważnienie takie może być udzielone telegraficznie.

Delegowanemu urzędnikowi dana będzie przez oddział odpowiednia instrukcja.

Art. 52. Adwokatom może być powierzane albo prowadzenie poszczególnej sprawy za wynagrodzeniem za rzezoną sprawę, albo też z decyzji prezesa po wysłuchaniu wniosków naczelnika oddziału stałe prowadzenie spraw pewnej kategorii lub w pewnej miejscowości za rocznem wynagrodzeniem.

Pełnomocnictwa procesowe udzielane będą adwokatom według wzoru określonego w art. 49. W wypadkach nagłych pełnomocnictwo takie może być udzielone telegraficznie.

Art. 53. Referent procesu winien przedstawić bezpośrednio swojemu zwierzchnikowi plan obrony pod zatwierdzenie.

Pod takież zatwierdzenie przedstawiane będą wnioski, dotyczące najważniejszych czynności procesowych, przytoczonych w art. 42.

Jeżeli rzecz jest kwestyjna, referat na posiedzeniu właściwego kolegijum oddziału Prokuratorji złożony będzie.

Jeżeli nie ma czasu na uzyskanie zatwierdzenia referent powinien podjąć według własnego uznania i na własną odpowiedzialność kroki pilności, które za potrzebne uważa, gdyż referent będący obrońcą sprawy, jest za jej dobre prowadzenie w pierwszym rzędzie odpowiedzialny i bezczynności swej brakiem decyzji władz przełożonych tłumaczyć nie może.

Art. 54. Jeżeli sprawę prowadzi adwokat, to ciąży na nim całkowicie określony w ostatnim ustępie artykułu poprzedzającego obowiązek podejmowania kroków pilności, oraz ogólna odpowiedzialność za sprawę.

We wszystkich wypadkach, w których stosownie do przepisów niniejszego rozdziału, potrzebną jest decyzja oddziału Prokuratorji, adwokat prowadzący sprawę, porozumiewa się z właściwym referentem.

Art. 55. Adwokat prowadzący sprawę, może brać udział z głosem doradczym przy jej traktowaniu w posiedzeniu wydziału za zezwoleniem kierownika wydziału, a w posiedzeniach prezydijum za zezwoleniem naczelnika oddziału.

Kierownik wydziału, względnie naczelnik oddziału może zawsze wezwać adwokata na takie posiedzenie kolegijum lub dla złożenia wyjaśnień.

Także i referent sprawy może zwracać się do adwokata o udzielenie potrzebnych wyjaśnień.

Art. 56. Gdy można oczekiwać, że wykonanie uzyskanego przez oddział Prokuratorji wyroku lub decyzji nie wywoła szczególnych kwestji prawnych, oddział przesyła uzyskany tytuł wykonawczy zainteresowanemu urzędowi, który przeprowadza czynności egzekucyjne własnem staraniem.

Jeżeli jednak urząd napotka przy czynnościach na trudności prawne, będzie mógł zwrócić się do oddziału z wnioskiem o wskazówkę lub o całkowite pokierowanie krokami egzekucyjnymi.

W częściach Państwa, w których obowiązują dotychczas specjalne postanowienia, uprawniające urzędy skarbowe poza siedzibą oddziału Prokuraturji istniejące do wdrażania i przeprowadzania w zastępstwie tegoż oddziału pewnych czynności egzekucyjnych, tudzież do interwenjowania w imieniu Skarbu Państwa i innych interesowanych funduszów przy egzekucjach przez osoby trzecie wdrożonych—uprawnienia takie przysługiwać będą odąd również i urzędom skarbowym w siedzibie oddziału Prokuraturji istniejącym.

Art. 57. Oddział Prokuraturji otrzymuje określoną w budżecie Prokuraturji Generalnej sumę na wydatki postępowania procesowego i niespornego, które stosownie do obowiązujących przepisów jako strona zaliczać jest obowiązany.

Urzędy państwowe przez Prokuraturję zastępowane, nie wypłacają jej żadnych funduszów na jakiegokolwiek koszty.

Zasądzone i wyegzekwowane koszty, wnoszone będą na dobro budżetu Prokuraturji Generalnej.

Art. 58. Przepisy rozdziału niniejszego stosują się zarówno do spraw, toczących się w sądach jak i do spraw przed sądami prawa publicznego i przed władzami administracyjnymi, skoro ich prowadzenie oddziałowi Prokuraturji Generalnej powierzone zostało.

V. Czynności sądownictwa niespornego.

Art. 59. Oddział Prokuraturji Generalnej działa w sprawach sądownictwa niespornego na żądanie zainteresowanych urzędów, a także z własnej inicjatywy w wypadkach przewidzianych ustawami.

Urząd składając odnośne żądanie przedstawia oddziałowi wszelkie potrzebne wyjaśnienia i dokumenty.

Art. 60. W czynnościach hipotecznych, o ile Prokuraturja zastępowaną będzie przez urzędnika lub adwokata—zastępca ten winien wykazać się szczególnym pełnomocnictwem, lub odpowiedniem upoważnieniem Prokuraturji.

Pozatem przepisy artykułów 48, 49 i 52 znajdują i w sprawach sądownictwa niespornego właściwe zastosowanie.

VI. Współdziałanie przy zawieraniu umów.

Art. 61. Władze i urzędy państwowe przewidziane w art. 36, mające siedzibę w okręgu terytorjalnym oddziału Prokuraturji mogą przedstawiać do opinji oddziału projekty wszelkich umów przez nie zawrzeć się mających.

Art. 62. Projekt umowy winien być przedstawiony oddziałowi Prokuraturji w postaci artykułowanej z wszelkimi potrzebnymi wyjaśnieniami i załącznikami.

Art. 63. Oddział Prokuraturji ogranicza się do złożenia wyjaśnień i wniosków, albo układa projekt nowy.

VII. Opiniowanie w kwestjach prawnych.

Art. 64. Władze i urzędy państwowe, przewidziane w art. 36, mające siedzibę w okręgu terytorjalnym oddziału Prokuraturji, mogą przedstawiać temu oddziałowi projekty swoich decyzji, orzeczeń i wyjaśnień, oraz wszelkich innych czynności celem uzyskania opinji prawnej Prokuraturji.

Przepis ten nie stosuje się do czynności sądowych oraz do czynności urzędów administracyjnych w sprawach w których urzędom tym służy prawo rozstrzygania sporów lub wymierzania kar.

Art. 65. Przepisy artykułów 62 i 63 rozdziału poprzedzającego znajdują przy opinjowaniu w kwestjach prawnych odpowiednie zastosowanie.

VIII. Przepisy ogólne.

Art. 66. Bliższe szczegóły wewnętrznego urzędowania oddziałów Prokuratury Generalnej, między innymi dotyczące manipulacji biurowej i kasowej, spraw gospodarczych, podziału zajęć między urzędników, służby kancelaryjnej i niższej, określone będą w regulaminach, które prezes Prokuratury Generalnej po wysłuchaniu wniosków naczelnika oddziału wydawać jest władny.

Art. 67. Instrukcja niniejsza winna być ogłoszona w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dn. 17 czerwca 1920 r.

Prezydent Ministrów:

w z *St. Śliwiński*